

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215203682
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215203682.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, zastúpeného splnomocnencom: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, proti žalovanému: K. X., nar. X.X.XXXX, bytom G. R., K. X. XXX/XX, zastúpený splnomocnencom: FORTITUDINE, s.r.o., Advokátska kancelária, IČO: 47 257 067, so sídlom Dunajská Streda, Čukáraboň 7332/2A, o zaplatenie 1.170,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6C/136/2015-160 zo dňa 11.12.2018, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol, že žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 451 ods. 1, 2, § 456, § 780 ods. 1, § 788 ods. 1, 3, 4, § 790 písm. b) a c), § 797 ods. 1, 2, § 799 ods. 1, 2, 3, § 820 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a vecne tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.170,- eur s príslušenstvom, ktorú sumu mu neoprávnene vyplatil ako poistné plnenie následkom úrazu, keď však následne bolo zistené, že žalovaný pri úraze neutrpel poškodenie zdravia vyplývajúce zo zdravotnej dokumentácie predloženej pri nahlásení poistnej udalosti. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 25.1.2013 poistnú zmluvu č. 610/054868-0, ktorej predmetom je poistenie úrazu a zodpovednosti s účinnosťou od 26.1.2013. V poistnej zmluve bolo dojednané poistné krytie pre prípad trvalých následkov úrazu s progresiou 400% a pre prípad denného odškodnenia po úraze a počas dlhodobej PN. Dňa 12.6.2013 bolo žalobcovi doručené tlačivo „Oznámenie o úraze“ spolu s lekáorskými správami v ktorých ošetrujúci lekár MUDr. B. O. zo súkromného zariadenia PEAN s.r.o., Veľkoblavovská 23, Dunajská Streda stanovil diagnózu „zlomenina krčka rádia bez dislokácie“. Na základe doručenej zdravotnej dokumentácie, oceňovacích tabuliek poisťovne a v súlade s poistnými podmienkami, bolo žalovanému stanovené poistné plnenie pre prípad denného odškodnenia po úraze vo výške 1.170,-eur a dňa 17.6.2013 túto sumu žalobca vyplatil žalovanému z titulu poistného plnenia za dobu nevyhnutného liečenia po úraze a sumu 5,-eur, ktoré zaplatil žalovaný ako poplatok lekára za vyplnenie tlačiva potrebného k likvidácii poistnej udalosti. Žalobca následne po vyplatení poistného plnenia získal ďalšie podklady týkajúce sa predmetnej škodovej udalosti zo dňa 22.4.2013, a to lekáorský nález - RTG popis z uvedeného dňa od primárky oddelenia MUDr. R. X. s negatívnym nálezom čo znamená, že žalovaný pri úraze neutrpel poškodenie, ktoré do zdravotnej dokumentácie, na základe ktorej bolo vyplatené poistné plnenie, napísal lekár MUDr. B. O.. Podľa čl. XV bod 1 Všeobecných poistných podmienok pre poistenie úrazu, ak doba nevyhnutného lekáorského liečenia následkov úrazu, ktorý poistený utrpel počas trvania tohto poistného rizika, dosiahne 14-

dňovú karenčnú dobu, má poistený voči poisťiteľovi v závislosti od výšky rozhodujúceho príjmu podľa ods. 7 tohto článku Všeobecných poisťných podmienok - poisťnej zmluvy, právo na výplatu denného odškodného za dobu nevyhnutného lekárskeho liečenia úrazu, vo výške určenej podľa tabuľky uvedenej v ods. 10 tohto článku Všeobecných poisťných podmienok - poisťnej zmluvy, najviac však vo výške maximálnej poisťnej sumy dohodnutej v poisťnej zmluve pre riziko denné odškodné po úraze a počas dlhodobej pracovnej neschopnosti, a to od prvého dňa nevyhnutného liečenia, maximálne však po dobu uvedenú v oceňovacej tabuľke poisťiteľa pre riziko denné odškodné po úraze a počas dlhodobej pracovnej neschopnosti.

3. Súd prvej inštancie uzavrel, že je nepochybné, že dňa 22.4.2013 žalovaný utrpel úraz pádom z bicykla, ktorý úraz ošetrojúci lekár MUDr. B. O. popísal ako zlomeninu krčka pravej vretennej kosti, pričom však takýto popis z RTG snímku nevzišiel pri popise primárkou RTG oddelenia MUDr. R. X.. Poistná udalosť bola dňa 12.6.2013 riadne oznámená žalobcovi na základe čoho žalobca poskytol žalovanému poistné plnenie, ktoré však v tomto konaní žiada žalobca vrátiť s tým, že vyplatením poistného plnenia sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Vo veci bolo vykonané znalecké dokazovanie, pričom zo záverov znaleckého posudku MUDr. Škodáčka vyplýva, že žalovaný pri páde z bicykla utrpel poškodenie zdravia, avšak nejednalo sa o zlomeninu. Znalec pritom potvrdil správnosť medicínskeho postupu MUDr. O., ktorý bol správny aj pri liečbe pomliaždeniny, pretože pomliaždeniny sa niekedy hoja horšie ako zlomeniny, pričom znalec považoval za primerané aj časové obdobie trvania liečby. Na základe uvedeného súd uzavrel, že z predložených listinných dôkazov, ako aj Všeobecných poisťných podmienok vyplýva, že poistenému prináleží poistné plnenie pri poškodení zdravia. Je nepochybné, že došlo k poškodeniu zdravia žalovaného pri páde z bicykla, napriek tomu, že nešlo o zlomeninu. Liečba tohto poškodenia zdravia tak, ako bola stanovená ošetrojúcim lekárom bola na takéto poškodenie zdravia primeraná, preto v zmysle uzatvorenej poisťnej zmluvy, ako aj poisťných podmienok má žalovaný právo na odškodnenie takéhoto úrazu postupom, aký zo strany žalobcu aj bol zaujatý, keď žalobca vyplatil žalovanému sumu 1.170,- eur. Žalovaný nepochybné splnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z poisťnej zmluvy a po ukončení liečby dňa 12.6.2013 doručil žalobcovi tlačivo Oznámenie o úraze spolu s lekárskymi správami. V konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by žalovanému na jeho úkor vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré s poukazom na § 456 OZ by mal žalobcovi vydať, preto súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a v spore plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie, pričom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Ako odvolacie dôvody uviedol tie, ktoré vyplývajú z ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvodil, že žalobcovi bolo dňa 12.6.2013 doručené oznámenie žalovaného o úraze spolu s lekárskymi správami, v ktorých ošetrojúci lekár MUDr. B. O. stanovil diagnózu zlomenina krčka rádia (vretennej kosti) bez dislokácie. Na základe doručenej zdravotnej dokumentácie, oceňovacích tabuliek poisťovne a v súlade s poisťnými podmienkami žalobca žalovanému stanovil poistné plnenie pre prípad denného odškodnenia po úraze vo výške 1.170,- eur za dobu liečenia 39 dní (teda 39 x 30,- eur/denné odškodné po úraze podľa poisťnej zmluvy) vrátane sumy 5,- eur (poplatok u lekára za vyplnenie tlačiva). Poistné plnenie bolo žalovanému bezodkladne vyplatené dňa 17.6.2013; päť dní po doručení oznámenia o úraze. Následne žalobca po vyplatení poistného plnenia získal ďalšie podklady týkajúce sa predmetnej poisťnej udalosti, a to negatívny lekársky nález (RTG popis) zo dňa 22.4.2013 od primárky RTG oddelenia NsP Dunajská Streda MUDr. R. X., rádio-diagnostičky, v ktorom sa uvádza: „Kontúra rádia a ulny a humeru majú pravidelné kontúry, bez známok fissúry a fraktúry.“ Tento nález tak preukázal, že poškodenie zdravia žalovaného, tak ako bolo podložené lekárskou správou od MUDr. B. O. nenastalo. Žalobca sa preto domnieva, že v danom prípade bolo poistné plnenie žalovanému vyplatené neoprávnené, v dôsledku čoho sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu v zmysle § 451 a nasl. OZ, keď bez právneho dôvodu inkasoval poistné plnenie za závažný úraz (zlomeninu krčka rádia), ktorý v skutočnosti neutrpel. Spornosť oboch dotknutých lekárskeho nálezu odstránilo vykonané kontrolné znalecké dokazovanie. Zo záverov znaleckého posudku č. 18/2018, vypracovaného dňa

27.4.2018 MUDr. Gustávom Škodáčkom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia vyplýva, že znalec jednoznačne vylúčil u žalovaného utrpenie akéhokoľvek typu zlomeniny (nielen domnelú zlomeninu krčka vretennej kosti pravej ruky) pri jeho páde zo dňa 22.4.2013. Pri porovnávaní dvoch rozdielnych lekárskejších správ nepriamo poukázal na väčšiu hodnovernosť nálezu MUDr. R. X., uviedol, že ošetrojúci lekár MUDr. O. kontrolnú snímku nerobil, znalec po preštudovaní RTG snímky žalovaného uviedol, že na nej nie sú známky zlomeniny a ani praskliny krčka vretennej kosti vpravo, nezistil ani inú zlomeninu. Napriek uvedeným znaleckým záverom, súd nesprávne interpretoval všeobecné poisťné podmienky pre poistenie úrazu a vôbec sa nevysporiadal s Oceňovacou tabuľkou pre poistenie dennej dávky za dobu nevyhnutného liečenia úrazu, ktorá diferencuje jednotlivé druhy úrazov a ku každému z nich stanovuje osobitnú maximálnu dobu liečenia, teda maximálny horný limit nároku na poisťné plnenie. Oceňovacia tabuľka je verejne prístupná na webovom portáli žalobcu v sekcii Životné poistenie/Oceňovacie tabuľky, ako aj na ktorejkoľvek pobočke žalobcu. V zmysle čl. 3 oceňovacej tabuľky je k úrazom hornej končatiny zaradená zlomenina krčka alebo lopatky s maximálnou dobou liečenia do 55 dní (položka č. 3.12), na základe ktorej reálne došlo k vyplateniu poisťného plnenia zo strany žalobcu a tiež pomliaždenie končatiny alebo jej častí a natiahnutie svalov ťažšieho stupňa s maximálnou dobou liečenia do 20 dní (položka č. 3.112). Z ust. čl. 15 ods. 1 a čl. 15 ods. 6 Všeobecných poisťných podmienok je zrejmé, že oznámenie poisťného o úraze má priamy vplyv nielen na oprávnenosť, ale aj rozsah vyplateného poisťného plnenia podľa druhu úrazu, keďže nárok poisťného je limitovaný zmluvne stanovenou maximálnou dobou liečenia podľa oceňovacej tabuľky, preto nemožno stotožňovať zlomeninu s pomliaždeninou. Súd sa však týmito skutočnosťami nezaoberal. Ak teda súd správne konštatoval, že žalovaný neutrpel zlomeninu, žalobcovi nie je zrejmé, na základe ktorých ustanovení Všeobecných poisťných podmienok a položiek oceňovacej tabuľky postupoval, keď v závere vyvodil správnosť nepochybne vadného postupu žalobcu, keď výška vyplateného poisťného plnenia žalobcom bola vyčíslená podľa položky č. 3.12 v oceňovacej tabuľke, týkajúcej sa zlomeniny krčka alebo tela lopatky, pričom zo záveru súdu nemožno jednoznačne identifikovať aký druh úrazu žalovaný mal utrpieť. Záver súdu, že žalovaný utrpel iný druh úrazu ako zlomeninu vylučuje správnosť postupu žalobcu, t. j. vyplatenie poisťného plnenia žalovanému za zlomeninu, ktorú žalovaný vôbec neutrpel. Uvedené v rozpore s princípmi formálnej logiky, pretože poisťný predsa nemôže mať nárok a už vôbec nemôže legitímne inkasovať poisťné plnenie za úraz, ktorý neutrpel. Myšlienkový postup súdu je v tomto smere nezrozumiteľný. Namiesto konkrétneho identifikovania druhu úrazu utrpeného žalovaným a súvisiacej limitácie nároku poisťného podľa zmluvne dohodnutej maximálnej doby liečenia (napr. v zmysle položky č. 3.112 oceňovacej tabuľky by mal žalovaný nárok na poisťné plnenie maximálne za 20-dňovú dobu liečenia) sa súd nesprávne a fakticky výlučne zaoberal primeranosťou trvania liečby žalovaného 39 dní. To malo za následok nesprávne právne posúdenie veci súdom. S predmetnými podstatnými argumentmi žalobcu sa súd v odôvodnení absolútne nevysporiadal, hoci boli prednesené zástupcom žalobcu priamo na pojednávaní dňa 12.12.2017.

6. Žalobca v odvolaní ďalej argumentoval tým, že napadnutý rozsudok nemožno považovať za preskúmateľný, pokiaľ ide o domnelý nárok na poisťné plnenie 1.170,- eur. Súd totiž v rozhodnutí neuviedol, akým spôsobom a na základe akého výpočtu dospel k tejto sume, ktorú s najväčšou pravdepodobnosťou simplexne a bez akejkoľvek racionálnej argumentácie prevzal zo žaloby. Ak si súd predbežne vyhodnotil, že žalovaný nemá nárok na poisťné plnenie za zlomeninu (t. j. neoprávnené vyplatená suma 1.170,- eur), ale má nárok na poisťné plnenie za iný, súdom bližšie nešpecifikovaný druh úrazu podľa oceňovacej tabuľky, mal to určito a zrozumiteľne uviesť v odôvodnení vrátane príslušného a preskúmateľného výpočtu údajného nároku žalovaného podľa čl. 15 ods. 6 Všeobecných poisťných podmienok. Súd prvej inštancie však takto nepostupoval, čím znemožnil vecnú reakciu žalobcu na správnosť „skrytých“ výpočtov súdu, ktorý je nútený domýšľať si myšlienkový postup súdu pri zamietaní žaloby. Súd iba stroho konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovanému na jeho úkor vzniklo bezdôvodné obohatenie, hoci z rozhodnutia vyplýva, že žalovaný inkasoval poisťné plnenie za úraz -zlomenina krčka rádia, ktorú reálne neutrpel, čo napokon potvrdil aj znalec v konaní. Odôvodnenie predstavuje zákonnú náležitosť rozhodnutia, ktorá okrem iného umožňuje jeho neskoršie preskúmanie v opravnom konaní. Pokiaľ súd žalobu zamietá, musí žalobcovi presvedčivým a najmä preskúmateľným spôsobom v odôvodnení rozhodnutia uviesť dôvody takéhoto procesného postupu. Inak dochádza k odmietnutiu spravodlivosti. Žalobca poukázal na ust. § 220 ods. 2 CSP a s poukazom na nález Ústavného súdu SR z 30.8.2010, sp. zn. IV. ÚS 197/2010 dôvodil, že k porušeniu základného práva na súdnu ochranu dochádza tiež v prípade, ak je rozhodnutie súdu arbitrárne, a teda prejavom zjavnej svojvôle pri výklade a aplikácii právnej normy, ak by výrok rozhodnutia nebol v súlade s priebehom konania alebo ak by rozhodnutie nebolo dostatočne

odôvodnené. Požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia žalobca zdôraznil aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR z 1.3.2012 sp. zn. I. ÚS 327/2020 publikovaný v ZSP pod č. 13/2012 a uznesenie Ústavného súdu SR z 2.4.2009, sp. zn. IV. ÚS 110/2009 publikovaného v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 93/2009. Uviedol, že absencia riadneho a presvedčivého odôvodnenia napadnutého rozsudku má za následok jeho nepreskúmateľnosť, čo vyplýva aj zo zjednocujúceho stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania.

7. Žalovaný odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril, pričom uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a spravodlivý, pričom poukazuje na rozhodovacia prax v obdobných veciach, a to rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 14C/137/2015 z 4.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/386/2016-96 zo dňa 8.1.2018.

8. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/, a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné s použitím § 389 ods. 1 písm. b) v spojení s § 391 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobcu domáhajúceho sa vydania bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu zamietol, keď dospel k záveru, že v danom prípade preukázateľne došlo k poistnej udalosti z uzatvorenej poistnej zmluvy a i keď sa nejednalo o zlomeninu, ktorá bola pôvodne diagnostikovaná, žalovaný z dôvodu utrpeného poškodenia zdravia má nárok na odškodnenie tak ako bolo vyplatené.

11. Žalovaný v podanom odvolaní so závermi súdu v napadnutom rozhodnutí nesúhlasil, keď poukázal na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný pri páde z bicykla neutrpel zlomeninu krčka rádia bez dislokácie, ale došlo k inému poškodeniu zdravia vyžadujúcemu si lekárske liečenie úrazu, pravdepodobne k pomliaždeniu končatiny, pričom určenie druhu úrazu má vplyv na stanovenie rozsahu poistného plnenia v zmysle poistnej zmluvy, Všeobecných poistných podmienok a Oceňovacej tabuľky. Súd sa však vôbec nezaoberal skutočnosťou, že zistený druh úrazu, má zmluvne stanovený iný limit maximálnej doby liečenia, od čoho sa odvíja iná výška nároku na poistné plnenie, pričom súd v odôvodnení neuviedol, ako dospel k záveru, že poskytnuté poistné plnenie vo výške 1.170,- eur bolo vzhľadom na dokazovaním zistený iný druh úrazu primerané. V tomto smere žalobca napádal nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a odvolacích dôvodov žalobcu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v jeho podstatných skutkových a právnych záveroch skutočne nepreskúmateľné. V danom prípade je nesporné, že žalobca poskytol v zmysle uzavretej poistnej zmluvy, žalovanému poistné plnenie následkom úrazu zo dňa 22.4.2013, na základe diagnózy stanovenej ošetroujúcim lekárom MUDr. B. O. - zlomenina krčka rádia bez dislokácie. Následne však žalobca na základe lekárskej správy primárky MUDr. R. X. zistil, že žalobca pri úraze dňa 22.4.2013 neutrpel zlomeninu, preto sa podanou žalobou domáhal vrátenia vyplateného poistného plnenia. Vykonaným dokazovaním, najmä s ohľadom na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Gustáva Škodáčka mal súd prvej inštancie za preukázané, že pri poškodení zdravia žalovaného následkom pádu z bicykla sa nejednalo o zlomeninu, ale iba o pomliaždeninu. Napriek tomu mal súd prvej inštancie za to, že žalobcom

poskytnuté poistné plnenie bolo žalovanému vyplatené v celom rozsahu oprávnene. Vôbec sa pritom nezaoberal argumentáciou žalobcu prednesenou na pojednávaní dňa 12.12.2017 (č. I. 92 spisu), ktorý dôvodil, že žalovanému bolo vyplatené denné poistné po úraze, ktoré sa stanovuje podľa čl. 15 ods. 1 Všeobecných poistných podmienok podľa oceňovacej tabuľky, ktorá stanovuje konkrétnu dobu, ktorá sa priznáva poistenému. Denné poistné sa pritom nestanovuje podľa skutočnej doby liečenia, ale podľa v oceňovacej tabuľke stanovenej maximálnej doby liečenia, ktorá sa v prípade zlomeniny a pomliaždeniny líši. S touto argumentáciou žalobcu sa však súd nijako nevysporiadal a hoci dospel k záveru, že žalovaný zlomeninu neutrpel, bez ďalšieho uzatvoril, že žalovaný má nárok na vyplatené poistné plnenie. Súd prvej inštancie však odignoroval aj ním v odôvodnení citované ust. čl. 15 ods. 1 Všeobecných poistných podmienok, v ktorých je uvedené akým spôsobom sa stanovuje výška poistného plnenia pri nároku na denné odškodné po úraze. Vychádzal iba zo záveru znalca, ktorý považoval časové obdobie trvania liečby a jej spôsob za primerané. Súd však opomenul, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný utrpel iný druh úrazu, ako bolo pôvodne uplatnené a na základe čoho bol stanovený rozsah poistného plnenia žalobcu. Vôbec sa nezaoberal tým, akým spôsobom bolo určenie rozsahu poistného plnenia, vzhľadom na druh úrazu, dohodnuté medzi sporovými stranami v poistnej zmluve. Je zrejmé, že všetky druhy úrazu nie sú odškodňované jednotne a rozsah poistného plnenia závisí od druhu úrazu. Pokiaľ potom bol preukázaný iný druh úrazu ako pôvodne nesprávne stanovený, závisí od toho samozrejme aj rozsah nároku na poistné plnenie. Týmito okolnosťami sa však súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nezaoberal a len s poukazom na záver, že bolo jednoznačne preukázané, že k poistnej udalosti došlo, hoci s iným druhom úrazu, žalovaný má nárok na prijaté poistné plnenie v celom rozsahu, a preto je žaloba žalobcu nedôvodná. Je však potrebné prisvedčiť odvolaciemu argumentu žalobcu, že závery súdu prvej inštancie o nedôvodnosti nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu sú nepreskúmateľné, nakoľko v odôvodnení absentujú akékoľvek úvahy súdu o tom, aký vplyv má dokazovaním preukázaný druh poškodenia zdravia žalovaného, na jeho nárok na vyplatenie poistného plnenia z poistnej zmluvy.

13. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Civilný sporový poriadok upravuje v ustanovení § 220 ods. 2 základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť.

14. V zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

15. V odôvodnení je teda po opísaní skutkového stavu potrebné uviesť, ktoré z navrhovaných dôkazov boli vykonané a ktoré skutkové tvrdenia strán boli nimi potvrdené alebo vyvrátené. Obsahom hodnotenia dôkazov je aj opísanie úvahy súdu o tom, ktorý z vykonaných dôkazov považuje za hodnoverný a ktorý nie, aké zistenia vyvodil z dôkazov, ktoré si odporujú, alebo sa vylučujú. Súd tiež uvedie, ktoré dôkazy neboli vykonané a z akého dôvodu. V prípade rozporov musí súd odôvodniť, prečo konkrétny dôkaz považuje za vierohodný a iný nie. Prítom treba vychádzať zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov v čl. 15 základných princíпов CSP a v § 191 ods. 1 CSP, ktorý je limitovaný požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. Súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov. Je však povinný v odôvodnení náležite vyhodnotiť dôkaznú situáciu. Hodnotiacia úvaha súdu nie je svojvoľná, pretože súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah.

16. Povinnosťou súdu je vždy sa vyrovnáť s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie. Judikatúra ESLP zdôrazňuje, že je potrebné podľa okolností veci dať odpoveď na rozhodujúce argumenty. Z odôvodnenia sa teda strana má dozvedieť o dôvodoch prijatia, či odmietnutia jej argumentu. Samotné konštatovanie, že argument je irelevantný, nezodpovedá požiadavke riadneho odôvodnenia. Preto nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 114/2008). Ak sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiada relevantným spôsobom so zásadnou námietkou sporovej strany, treba absenciu argumentácie všeobecného súdu považovať za prejav arbitrárnosti a porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (Ústavný súd SR, sp. zn. II. ÚS 410/2006).

17. Odvolací súd v predmetnej sporovej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie si svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovení § 191 a § 220 ods. 2 CSP v danom prípade riadne nesplnil, výsledky vykonaného dokazovania náležite nevyhodnotil a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo neodôvodnil. Predovšetkým z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, ako súd dospel k záveru, že vzhľadom na vykonaným dokazovaním preukázaný druh poškodenia zdravia žalovaného, bolo vyplatenie poistného plnenia v sume 1.170,- eur dôvodné.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd pri svojom rozhodovaní musí vychádzať z objektívne zisteného stavu veci. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a prijatými právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie súdu musí byť logické a zrozumiteľné a má v odôvodnení poskytnúť dostatočné, jasné a zrozumiteľné vysvetlenie vyhodnotenia zisteného skutkového stavu a aplikovaného právneho posúdenia veci. Takémuto odôvodneniu rozhodnutie súdu prvej inštancie vzhľadom na už vyššie uvedené nezodpovedá.

19. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

20. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

21. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

22. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/ a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

23. Súd sa teda v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

24. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vypoariada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva

dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

25. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

26. Nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť súdneho rozhodnutia musí byť napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu; konvalidácia tohto nedostatku súdom vyššieho stupňa neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy (tiež pre zachovanie princípu dvojinstančnosti). Tomu zodpovedá aj znenie ust. § 388 CSP, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Pokiaľ teda existujú dôvody pre zrušenie rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť (viď rozhodnutie NS SR 7Cdo 157/2011).

27. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v celom rozsahu zrušil, keďže súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami), pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, ktorého nedostatky v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v prijatých skutkových záveroch sú tak hlboké, že ich nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Povinnosťou súdu prvej inštancie súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude riadne v súlade s platnou procesnou normou vykonať všetky pre vec relevantné dôkazy, skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, a predovšetkým sa vysporiadať s otázkou, aký vplyv má dokazovaním zistené poškodenie zdravia žalovaného na rozsah nároku na poskytnutie poistného plnenia v zmysle poistnej zmluvy, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).